

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 983

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4002** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176, ал. 1 от АПК.

Делото е образувано е по искова молба на Ц. И. Н. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Министерство на вътрешните работи и при условията на евентуалност срещу Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”, за заплащане на обезщетение на основание чл. 254, ал. 1 от ЗМВР, за времето през което е останала без работа вследствие на незаконосъобразна заповед на министъра на вътрешните работи, в размер шест брутни заплати, равняващи се на 5865 лв., заедно със законната лихва за забава в размер на 167,63 лв. от 17. 11. 2012 г. до датата на предявяване на исковата претенция и направените по делото разноси.

С Решение № 6818 / 08. 11. 2013 г. главния иск срещу Министерството на вътрешните работи е отхвърлен, поради настъпило плащане в хода на процеса, отхвърлен е и евентуалния иск срещу втория ответник поради липса на пасивна легитимация, като е уважен акцесорния иск срещу МВР за заплащане на законната лихва за забава в размер на 167,63 лв. от 17. 11. 2012 г. до датата на предявяване на иска.

С молба от 14. 11. 2013 г. процесуалния представител на ищцата е поискал допълване на така постановеното решение с присъждане на законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на обезщетението, като претендирания размер е за 176,48 лв.

С молба от 27. 01. 2014 г., процесуалния представител на ответника – МВР, счита искането за допълване на решението за неоснователно, тъй като нямало осъдителен

диспозитив по главния иск, поради което и ацесорния бил неоснователен.

В откритото съдебно заседание, ищцата, чрез процесуалния си представител, поддържа молбата за допълване на решението.

Ответникът – Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”, не взема становище по искането.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на молбата за допълване на решението.

Съдът счита, така направеното искане за допълване на решението за допустимо, тъй като е направено от надлежна страна, в предвидения от закона едномесечен срок, а по същество основателно, по следните съображения:

С Решение № 6818 / 08. 11. 2013 г. главния иск срещу Министерството на вътрешните работи е отхвърлен, поради настъпило плащане в хода на процеса, но това не означава, че обезщетението не е било дължимо. Напротив, на ищцата е било дължимо обезщетение по чл. 254, ал. 1 от ЗМВР, което все пак е заплатено от ответника – МВР след образуването на делото.

Изрично в подадената искова молба се иска да се осъди ответника да заплати законната лихва от датата на завеждане на иска, до окончателното плащане на дължимото обезщетение.

По това искане не е налице произнасяне от страна на съда, поради което същия дължи допълване на решението си, в тази му част.

В същото време, е безспорно че до датата на завеждане на исковата молба – 26. 02. 2013 г., не е заплатено дължимото обезщетение, а това е станало в хода на процеса – на 13. 06. 2013 г.

Предвид изложеното, доколкото безспорно на ищцата се е дължало парично обезщетение и същото не е заплатено до завеждане на исковата молба, която съобразно константната съдебна практика се приема, като покана за изпълнение, се дължи законната лихва до датата на плащане.

При изчисляване на законната лихва от стана на съда и при ползването на онлайн калкулатор, се установява, че размера на дължимата законна лихва за периода от 26. 02. 2013 г. до 13. 06. 2013 г., е този определен от ищеца, а именно – 176, 48 лв., поради което следва да се присъди изцяло.

Съдът намира за неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника – МВР, че след като нямало осъдителен диспозитив, не се дължало заплащане на лихва. След като се касае за плащане на парично обезщетение, което не е заплатено до датата на завеждане на исковата молба се дължи лихва върху това вземане. В същото време, задължението е заплатено в хода на процеса доброволно именно поради което, за да не се получи двукратно плащане иска е отхвърлен, но това не е станало поради неговата недължимост, а както се посочи, поради извършено плащане. В тази връзка е неоснователно позоваването (мотивите са взети буквално) от страна на процесуалния представител на МВР, на решение от 04. 01. 2013 г. по гр. д. № 11495 / 2012 г. на СРС. Същото решение в частта му за присъждане на законна лихва, е отменено с Решение № 3434 от 08.05.2013 г. по в. гр. д. № 2344/2013 г. на СГС

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи – С., [улица], да заплати на Ц. И. Н. от [населено място], кв. Запад, [жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 5, ап. 13, ЕГН [ЕГН], сумата от 176,48 (сто седемдесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки) лв., представляваща законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 26. 02. 2013 г., до заплащането на дължимото обезщетение - 13. 06. 2013 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: